

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Werocy

Protokolant: Karol Pawełek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30.04.2019 r. we W.

odwołania P. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 24.08.2018r. Znak: 470000/604/MW/26289/2018-ZAS

w sprawie P. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy i zasiłek macierzyński

I. zmienia zaskarżoną decyzję organu rentowego, w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej P. R. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 04.09.2017r. do 02.01.2018r. i prawo do zasiłku macierzyńskiego za okres od 03.01.2018r. do 01.01.2019r. oraz ustala, że ubezpieczona nie ma obowiązku zwrotu na fundusz chorobowy nienależnego zasiłku chorobowego za okres od 04.09.2017r. do 02.01.2018r. i zasiłku macierzyńskiego za okres od 03.01.2018r. do 31.07.2018r. w kwocie 41.883,93 zł wraz z odsetkami w wysokości 1.472,52 zł, tj. łącznie 43.356,45zł;

II. zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonej kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. koszty sądowe zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Ubezpieczona (wnioskodawczyni) P. R. wniosła odwołanie od decyzji organu rentowego – Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 24.08.2018 r. odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 04.09.2017 r. do 02.01.2018 r. i do zasiłku macierzyńskiego za okres od 03.01.2018 r. do 01.01.2019 r. oraz zobowiązującej ją do zwrotu na fundusz chorobowy nienależnego zasiłku chorobowego za okres od 04.09.2017 r. do 02.01.2018 r. i zasiłku macierzyńskiego za okres od 03.01.2018 r. do 31.07.2018 r. w kwocie 41.883,93 zł wraz z należnymi odsetkami w wysokości 1.472,52 zł,

tj. łącznie 43.356,45zł, domagając się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie zasiłku chorobowego za okres od 04.09.2017 r. do 02.01.2018 r. i zasiłku macierzyńskiego za okres od 03.01.2018 r. do 01.01.2019 r. oraz stwierdzenie, że nie ma obowiązku zwrotu na fundusz chorobowy nienależnego zasiłku chorobowego za okres od 04.09.2017 r. do 02.01.2018 r.

i zasiłku macierzyńskiego za okres od 03.01.2018 r. do 31.07.2018 r. w kwocie 41.883,93 zł wraz z należnymi odsetkami w wysokości 1.472,52 zł, tj. łącznie 43.356,45zł.

Nadto wniosła o zasądzenie od organu rentowego kosztów procesu według norm przepisanych.

Zaskarżonej decyzji ubezpieczona zarzuciła naruszenie:

- art. 7, 8, 77, 80 i 86 k.p.a. poprzez naruszenie reguł dowodowych i zaniechanie podjęcia czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego,
- art. 10 § 1, 2 i 3 oraz art. 81 k.p.a. poprzez pozbawienie jej czynnego udziału w postępowaniu przed ZUS poprzez uniemożliwienie jej wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań,
- art. 1 ust. 1, art. 17 ust. 1, art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa poprzez odmowę przyznania jej zasiłku chorobowego za okres od 04.09.2017 r. do 02.01.2018 r. oraz zasiłku macierzyńskiego za okres od 03.01.2018 r. do 01.01.2019 r. w okolicznościach kiedy brak ku temu podstaw w przedmiotowej sprawie,
- art. 14 ust. 2 pkt 2 i ust. 2a, art. 18 ust. 9 i ust. 10, art. 84 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 14.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 1 ust. 1, art. 17 ust. 1, art. 29 ust. 1 pkt 1 i art. 66 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa poprzez zobowiązanie jej do zwrotu zasiłku chorobowego i macierzyńskiego wraz z odsetkami w okolicznościach kiedy brak było ku temu podstaw w przedmiotowej sprawie.

Jednocześnie w uzasadnieniu stanowiska podała, iż nieprawidłowe było oparcie ustaleń faktycznych organu rentowego wyłącznie na podstawie wydruków przedstawiających zrzut ekranu z widokiem strony internetowej facebook.com na profilu (...) Na (...) bowiem dowód ten nie pozwala na jednoznaczne ustalenie osoby publikującej treści na profilu należącym do przedsiębiorcy – jej męża. Zarzuciła, że w tym zakresie organ rentowy nie tylko zaniechał jej przesłuchania jako strony ale i pominął dowód z jej oświadczenia z dnia 21.08.2018 r., w którym stwierdziła jednoznacznie, że nie wykonywała działalności w okresie od 04.09.2017 r. do 02.01.2018 r. Podniosła dalej, że poza sporem jest fakt, iż jako osoba współpracująca z osobą (...) opłaciła w terminie składki na ubezpieczenie społeczne i złożyła wniosek o objęcie dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym jak również, że został jej wypłacony zasiłek chorobowy za okres od 04.09.2017 r. do

02.01.2018 r. oraz zasiłek macierzyński za okres od 03.01.2018 r. do 01.01.2019 r. Podniosła, iż w treści zaskarżonej decyzji jedyne zastrzeżenia organu dotyczyły wykorzystania przez nią zwolnień chorobowych niezgodnie z ich celem. Wskazując na powyższe zarzuciła, iż profil strony internetowej facebook.com (...) Na (...) administrowany jest przez R. R., który nie zaprzestał prowadzenia działalności w okresie jej zwolnienia chorobowego, zaś wydruki ze strony nie pozwalają na jednoznaczne ustalenie osoby publikującej. Nadto podała, iż nawet aktywność zawodowa o ile ma charakter incydentalny, sporadyczny, wymuszony okolicznościami nie powoduje utraty prawa do zasiłku chorobowego. Zaznaczyła jednocześnie, że nawet uznanie, iż prowadziła działalność zawodową w trakcie zwolnienia chorobowego, tj. od 04.09.2017 r. do 02.01.2018 r. nie mogłoby prowadzić automatycznie do odmowy przyznania prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od

03.01.2018 r. do 01.01.2019 r. i żądania zwrotu wypłaconego zasiłku w związku

z pomniejszeniem podstawy wymiaru składek za wrzesień 2017 roku bowiem – wobec wniesienia przedmiotowego odwołania – dopiero wyrok Sądu w przedmiotowej sprawie stwierdzi ostatecznie zasadność decyzji organu rentowego i określi czy była zobowiązana do opłacenia składek od września 2017 roku w pełnej wysokości (bez pomniejszenia podstawy wymiaru w związku ze zwolnieniem chorobowym). Argumentowała dalej, iż organ rentowy nieprawidłowo określił też wysokość i termin naliczania odsetek, gdyż te mogą być przez organ rentowy określone dopiero od dnia uprawomocnienia się decyzji o zwrocie nienależnie pobranych świadczeń.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych

Oddział we W. wniósł o oddalenie odwołania z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu stanowiska organ rentowy, wskazując na treść art. 14 ust. 2 pkt 2 i ust. 2a, art. 18 ust. 9 i 10, art. 83 ust. 1, art. 84 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 roku, poz. 963) a także na treść art. 1 ust. 1, art. 17 ust. 1, art. 29 ust. 1 oraz art. 66 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych

z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t. jedn. Dz. U. z 2017r., poz. 1368) podał, że zaskarżoną decyzją odmówił ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 04.09.2017 r. do 02.01.2018 r. i do zasiłku macierzyńskiego za okres od 03.01.2018 r. do 01.01.2019 r. oraz zobowiązał ją do zwrotu na fundusz chorobowy nienależnego zasiłku chorobowego za okres od 04.09.2017 r. do 02.01.2018 r. i zasiłku macierzyńskiego za okres od 03.01.2018 r. do 31.07.2018 r. w kwocie 41.883,93 zł wraz z należnymi odsetkami w wysokości 1.472,52 zł, tj. łącznie 43.356,45zł. Wskazał, że na podstawie złożonych dokumentów dokonał wypłaty ubezpieczonej zasiłku chorobowego od 04.09.2017 r. do 02.01.2018 r. i zasiłku macierzyńskiego od 03.01.2018 r. do 31.07.2018 r. jak również, że z informacji opublikowanych przez wnioskodawczynię w Internecie na koncie facebook (...) Na (...) wynika, że w okresach orzeczonej niezdolności do pracy od 04.09.2017 r. do 02.01.2018 r. ubezpieczona prowadziła aktywną działalność zarobkową w ramach współpracy przy prowadzeniu działalności pozarolniczej z płatnikiem R. R.. Podał, że dane zawarte we wpisach na portalu (...) Na (...) w dniach: 06.09.2017 r., 13.09.2017 r., 15.09.2017 r., 18.09.2017 r., 20.09.2017 r., 24 i 25.09.2017 r., 27.09.2017 r., 10.10.2017 r., 15 i 16.10.2017 r., 18.10.2017 r., 20.10.2017 r., 23.10.2017 r., 29.10.2017 r., 06.11.2017 r., 09.11.2017 r., 18.11.2017 r., 30.11.2017 r., 05.12.2017 r., 08.12.2017 r., 13.12.2017 r., 17 i 18.12.2017 r. oraz 31.12.2017 r. świadczą jednoznacznie o wykonywaniu działalności polegającej na przedstawianiu oferty świadczonych usług w zakresie fotografii i zapraszaniu do zapisywania się do udziału w sesjach zdjęciowych oraz udziału w sesjach zdjęciowych, przygotowywaniu płyt ze zdjęciami z sesji i ich rozprowadzaniu, publikowaniu zdjęć na portalu (...) Na (...). Wskazując na powyższe organ rentowy zarzucił, że tym samym uznać należy, iż zwolnienia lekarskie zostały wykorzystane niezgodnie z ich celem. Ponadto w związku z pomniejszeniem przez wnioskodawczynię podstawy wymiaru składek za wrzesień 2017 roku, za który w powyższych okolicznościach nie przysługuje zasiłek chorobowy, ubezpieczenie chorobowe ustało od dnia 01.09.2017 r. a tym samym brak podstaw do przyznania zasiłku chorobowego za okres od 04.09.2017 r. do 02.01.2018 r. oraz zasiłku macierzyńskiego od 03.01.2018 r. do 01.01.2019 r. ponieważ zarówno niezdolność do pracy jak i urodzenie dziecka nie nastąpiły w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. W konsekwencji zasiłek chorobowy od dnia 04.09.2017 r. do dnia 02.01.2018 r. oraz zasiłek macierzyński od dnia 03.01.2018 r. do dnia 31.07.2018 r. jako świadczenie nienależne podlega zwrotowi.

Sąd ustalił stan faktyczny:

Ubezpieczona P. R. została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych w tym do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, jako osoba współpracująca z osobą prowadzącą działalność pozarolniczą – R. R..

Z tego tytułu podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 01.05.2017 r.

Dowód: - zaświadczenia płatnika składek, k. 31-41

- potwierdzenia o dobrowolnym ubezpieczeniu chorobowym, k. 44-47

- przesłuchanie ubezpieczonej, k. 24v.-25 i 26

W ramach prowadzonej działalności mąż ubezpieczonej R. R. wykonuje przede wszystkim sesje zdjęciowe studyjne i plenerowe, przy czym zdjęcia wykonywała jedynie ubezpieczona i jej mąż, który nie zatrudniał innego fotografa.

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej R. R. posiada na stronie internetowej facebook.com profil (...) Na (...), na którym m.in. publikowane są zdjęcia oraz umieszczana jest oferta marketingowa, przy czym oferta ta skierowana jest głównie do kobiet w ciąży oraz do matek.

Z uwagi na wskazane ukierunkowanie oferty marketingowej lepszy odbiór przez klientów mają wpisy umieszczone na profilu (...) Na (...) pisane przez kobietę lub publikowane jedynie w formie żeńskiej. W konsekwencji powyższego także mąż ubezpieczonej – R. R. umieszczał na profilu (...) Na (...) wpisy w formie żeńskiej.

Dokonanie wpisu umieszczanego na profilu (...) Na (...) zajmuje około minuty, zaś wpisu ze zdjęciem około pół godziny. Wpisy publikowane na profilu (...) Na (...) mogą być przy tym wykonywane także w ten sposób, iż jedynie podlegają one udostępnianiu (publikacji)

w określonym czasie natomiast technicznie są wprowadzane dużo wcześniej ze wskazaniem daty publikacji – wpisy takie są planowane w jednym terminie a wyświetlają się dopiero w późniejszym czasie.

Dowód: - wydruki z profilu (...) Na (...), w aktach ZUS

- przesłuchanie ubezpieczonej, k. 24v.-25 i 26

W okresie od dnia 04.09.2017 r. do dnia 02.01.2018 r. ubezpieczona była niezdolna do pracy.

W w/w okresie ubezpieczona nie wykonywała żadnych czynności w ramach prowadzonej przez jej męża działalności gospodarczej. W szczególności zaś w okresie tym ubezpieczona nie przygotowywała płyt ze zdjęciami i nie rozprowadzała ich a także nie publikowała zdjęć na portalu (...) Na (...) i nie umieszczała na nim wpisów. Opublikowane w tym okresie wpisy

z promocjami ubezpieczona przygotowała przed 31.08.2017 r. z opcją ich późniejszego edytowania na portalu. Sesje zdjęciowe w w/w okresie wykonywał mąż ubezpieczonej.

W dniu 03.01.2018 r. ubezpieczona urodziła syna w związku z czym w okresie od dnia 03.01.2018 r. do dnia 22.05.2018 r. korzystała z urlopu macierzyńskiego a w okresie od dnia 23.05.2018 r. do dnia 01.01.2019 r. z urlopu rodzicielskiego.

Organ rentowy wypłacił ubezpieczonej tytułem zasiłku chorobowego za okres od 04.09.2017 r. do 02.01.2018 r. oraz tytułem zasiłku macierzyńskiego za okres od 03.01.2018 r. do 31.07.2018 r. łączną kwotę w wysokości 41.883,93 zł.

Składka za miesiąc wrzesień 2017 roku opłacona została przez ubezpieczoną z pomniejszeniem podstawy wymiaru składek za okres niezdolności do pracy - zasiłku chorobowego.

Dowód: - zaświadczenia płatnika składek, k. 31-41

- potwierdzenia o dobrowolnym ubezpieczeniu chorobowym, k. 44-47

- karta zasiłkowa, k. 29-30

- odpis skrócony aktu urodzenia, k. 42

- wniosek o zasiłek macierzyński, k. 43

- oświadczenie ubezpieczonej z dnia 21.08.2018 r., w aktach ZUS

- przesłuchanie ubezpieczonej, k. 24v.-25 i 26

Decyzją z dnia 24.08.2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. odmówił ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 04.09.2017 r. do 02.01.2018 r. i do zasiłku macierzyńskiego za okres od 03.01.2018 r. do 01.01.2019 r. oraz zobowiązał ją do zwrotu na fundusz chorobowy nienależnego zasiłku chorobowego za okres od 04.09.2017 r. do 02.01.2018 r. i zasiłku macierzyńskiego za okres od 03.01.2018 r. do 31.07.2018 r. w kwocie 41.883,93 zł wraz z należnymi odsetkami w wysokości 1.472,52 zł, tj. łącznie 43.356,45zł.

Dowód: - decyzja ZUS z dnia 24.08.2018 r., w aktach ZUS

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej (wnioskodawczyni) zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t. jedn. Dz. U. z 2017r., poz. 1368) ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

Z brzmienia powołanego przepisu wynika, iż ubezpieczony traci prawo do zasiłku chorobowego w sytuacji, gdy w okresie orzeczonej niezdolności do pracy wykonuje pracę zarobkową lub podejmuje takie działania, które uznać można jako sprzeczne z celem zwolnienia.

Podkreślenia przy tym wymaga, iż przesłanka wykorzystywania zwolnienia w sposób niezgodny z jego celem oznaczona została w powołanym przepisie bardzo ogólnie, co może powodować trudności w ocenie poszczególnych zachowań ubezpieczonego podejmowanych przez niego w okresie stwierdzonej niezdolności do pracy. Niewątpliwie wykorzystywaniem zwolnienia od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia będzie zawsze wykonywanie czynności mogących przedłużyć okres niezdolności do pracy a zatem proces leczenia i rekonwalescencję. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14.12.2005 r., III UK 120/05, OSNP 2006, nr 21-22, poz. 338). Niemniej jednak w każdym przypadku, dokonując oceny zachowań ubezpieczonego, winny być uwzględnione okoliczności danego przypadku, ich ewentualny wpływ na proces leczenia oraz stan świadomości ubezpieczonego co do skutków podejmowanych przez niego działań. Nie budzi bowiem wątpliwości, że nie wszystkie czynności podejmowane w okresie orzeczonej niezdolności do pracy mogą być kwalifikowane jako czynności niezgodne z celem zwolnienia. Celem zwolnienia lekarskiego jest niewątpliwie odzyskanie przez ubezpieczonego zdolności do pracy w konsekwencji czego winien on postępować zgodnie z zaleceniami lekarskimi i ustalonym leczeniem (np. przyjmować leki) a także unikać sytuacji mogących przedłużyć proces leczenia.

Podobnie podkreślić należy w aspekcie drugiej z przesłanek, tj. wykonywania w okresie stwierdzonej niezdolności do pracy, pracy zarobkowej, iż nie zawsze wykonywanie pracy skutkować będzie utratą przez ubezpieczonego prawa do zasiłku chorobowego. Jak bowiem podkreślił w dotychczasowym orzecznictwie Sąd Najwyższy sporadyczna, incydentalna, wymuszona okolicznościami aktywność zawodowa może usprawiedliwiać zachowanie prawa do zasiłku chorobowego. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25.04.2013r., I UK 606/12, LEX nr 1391152, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 06.02.2014r., II UK 274/13, LEX nr 1455233)

Odnosząc powyższe rozważania do stanu faktycznego sprawy podkreślenia wymaga, iż w niniejszej sprawie brak było podstaw do uznania, aby ubezpieczona w okresie zwolnienia lekarskiego wystawionego jej na okres od dnia 04.09.2017 r. do dnia 02.01.2018 r. (orzeczonej niezdolności do pracy w tym okresie), wykonywała pracę zarobkową lub wykorzystywała zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia.

Z przeprowadzonych ustaleń faktycznych wynika, że ubezpieczona została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych w tym do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, jako osoba współpracująca z osobą prowadzącą działalność pozarolniczą – R. R., i z tego tytułu podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 01.05.2017 r., i dalej, że

w okresie od dnia 04.09.2017 r. do dnia 02.01.2018 r. ubezpieczona była niezdolna do pracy a następnie w okresie od dnia 03.01.2018 r. do dnia 22.05.2018 r. korzystała z urlopu macierzyńskiego a w okresie od dnia 23.05.2018 r. do dnia 01.01.2019 r. z urlopu rodzicielskiego, przy czym w związku z powyższym został jej wypłacony za okres od dnia 04.09.2017 r. do dnia 02.01.2018 r. zasiłek chorobowy a za okres od dnia 03.01.2018 r. do dnia 31.07.2018 r. zasiłek macierzyński w łącznej kwocie 41.883,93 zł.

Jak wykazało dalej przeprowadzone postępowanie dowodowe w ramach prowadzonej działalności mąż ubezpieczonej R. R., który wykonuje przede wszystkim sesje zdjęciowe studyjne i plenerowe, posiada na stronie internetowej facebook.com profil (...) Na (...), na którym m.in. publikowane są zdjęcia oraz umieszczana jest oferta marketingowa, przy czym oferta ta skierowana jest głównie do kobiet w ciąży oraz do matek. Z uwagi zaś na wskazane ukierunkowanie oferty marketingowej oraz w związku z faktem, że lepszy odbiór przez klientów mają wpisy umieszczane na profilu (...) Na (...) pisane przez kobietę lub publikowane jedynie w formie żeńskiej także mąż ubezpieczonej – R. R. umieszczał na profilu (...) Na (...) wpisy w formie żeńskiej.

Co równie istotne samo dokonanie wpisu umieszczanego na profilu (...) Na (...) zajmuje około minuty, zaś wpisu ze zdjęciem około pół godziny. Nadto wpisy publikowane na profilu (...) Na (...) mogą być wykonywane także w ten sposób, iż jedynie podlegają one udostępnianiu (publikacji) w określonym czasie natomiast technicznie są wprowadzane dużo wcześniej ze wskazaniem daty publikacji – wpisy takie są planowane w jednym terminie a wyświetlają się dopiero w późniejszym czasie.

Powyższe ustalenia mają przy tym istotne znaczenie w rozpoznawanej sprawie bowiem uzasadniają uznanie, iż sama formuła dokonywania wpisów na profilu (...) Na (...) nie daje możliwości stwierdzenia kto faktycznie (wobec dokonywania wpisów w formie żeńskiej także przez przedsiębiorcę - płatnika) i kiedy (wobec możliwości wcześniejszego przygotowania wpisu z opcją jego późniejszej publikacji) dokonał danego wpisu, tj. czy przedsiębiorca (płatnik – mąż ubezpieczonej) czy też sama ubezpieczona.

Tym samym także w niniejszym postępowaniu, sama dokumentacja w postaci wydruków z profilu (...) Na (...) znajdujących się w aktach organu rentowego nie mogła stanowić wystarczającego dowodu potwierdzającego, iż ubezpieczona w okresie orzeczonej niezdolności do pracy wykonywała pracę w tym dokonywała wpisów na portalu (...) Na (...) w dniach: 06.09.2017 r., 13.09.2017 r., 15.09.2017 r., 18.09.2017 r., 20.09.2017 r., 24 i 25.09.2017 r., 27.09.2017 r., 10.10.2017 r., 15 i 16.10.2017 r., 18.10.2017 r., 20.10.2017 r., 23.10.2017 r., 29.10.2017 r., 06.11.2017 r., 09.11.2017 r., 18.11.2017 r., 30.11.2017 r., 05.12.2017 r., 08.12.2017 r., 13.12.2017 r., 17 i 18.12.2017 r. oraz 31.12.2017 r. i to tym bardziej, iż ubezpieczona powyższej okoliczności stanowczo zaprzeczyła.

Co przy tym istotne z treści pisemnego oświadczenia ubezpieczonej z dnia 21.08.2018 r. oraz jej przesłuchania jednoznacznie wynika, iż w okresie od dnia 04.09.2017 r. do dnia 02.01.2018 r. (orzeczonej niezdolności do pracy) ubezpieczona nie wykonywała żadnych czynności w ramach prowadzonej przez jej męża działalności gospodarczej. W szczególności zaś w okresie tym ubezpieczona nie przygotowywała płyt ze zdjęciami i nie rozprowadzała ich a także nie publikowała zdjęć na portalu (...) Na (...) i nie umieszczała na nim wpisów. Opublikowane w tym okresie wpisy z promocjami ubezpieczona przygotowała przed 31.08.2017 r. z opcją ich późniejszego edytowania na portalu, natomiast sesje zdjęciowe w w/w okresie wykonywał mąż ubezpieczonej.

Sąd dał w tym zakresie w całości wiarę zeznaniom ubezpieczonej jako spójnym, logicznym, konsekwentnym i wiarygodnym, nie znajdując żadnych podstaw do ich kwestionowania i to tym bardziej, że organ rentowy (reprezentowany w niniejszej sprawie także przez profesjonalnych pełnomocników – vide pełnomocnictwo k. 11) poza w/w wydrukami z profilu (...) Na (...) nie przedstawił żadnych innych dowodów mających potwierdzić wykonywanie przez ubezpieczoną pracy w okresie orzeczonej niezdolności do pracy, mimo obciążającego go w tym zakresie obowiązku dowodowego.

Tym samym brak było, w ocenie Sądu, podstaw do uznania, aby ubezpieczona w okresie orzeczonej niezdolności do pracy, tj. w okresie od dnia 04.09.2017 r. do dnia 02.01.2018 r. wykonywała pracę zarobkową.

Niezależnie jednak od powyższego wskazać także należy, iż samo dokonanie wpisu na portalu podobnie jak i podpisanie dokumentu nie może przesądzać, w ocenie Sądu, o wykonywaniu przez ubezpieczoną pracy zarobkowej i to tym bardziej gdy czynność ta ma charakter sporadyczny – nie jest wykonywana codziennie. (por. wyrok Sądu

Najwyższego z dnia 04.04.2012r. w sprawie II UK 186/11, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25.01.2016r. w sprawie III UK 82/15)

Tym samym brak było podstaw do uznania, aby ubezpieczona w okresie orzeczonej niezdolności do pracy wykonywała pracę zarobkową lub wykorzystywała zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia a w konsekwencji, aby uzasadnione było przyjęcie, że zastosowanie do niej znajdował przepis art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa a ubezpieczona utraciła prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia, tj. za okres

od dnia 04.09.2017 r. do dnia 02.01.2018 r. a w rezultacie i do opłacenia składki za miesiąc wrzesień 2017 roku z pomniejszeniem podstawy wymiaru składek za okres niezdolności do pracy - zasiłku chorobowego.

Tym samym również uznać należało, iż wobec przysługiwania ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego m.in. za wrzesień 2017 roku oraz przysługującego jej prawa do opłacenia składki za miesiąc wrzesień 2017 roku z pomniejszeniem podstawy wymiaru składek za okres niezdolności do pracy - zasiłku chorobowego (a to wobec treści art. 18 ust. 9 i 10 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych) dobrowolne ubezpieczenie chorobowe ubezpieczonej nie ustało z dniem 01.09.2017 r. i trwało nieprzerwanie począwszy od dnia 01.05.2017 r. w tym również w dniu 03.01.2018 r., tj. w dniu urodzenia przez nią dziecka, w rezultacie czego przysługiwało jej również prawo do zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 03.01.2018 r. do dnia 01.01.2019 r. (a to wobec treści art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa).

Konsekwentnie brak było podstaw do uznania, aby wypłacony ubezpieczonej za w/w okres od dnia 04.09.2017 r. do dnia 02.01.2018 r. zasiłek chorobowy oraz wypłacony ubezpieczonej za okres od dnia 03.01.2018 r. do dnia 31.07.2018 r. zasiłek macierzyński był świadczeniem nienależnym co skutkować winno powinnością jego zwrotu wraz z należnymi odsetkami.

Odnosząc się do kwestii zobowiązania ubezpieczonej do zwrotu wypłaconych jej świadczeń wraz z odsetkami podkreślenia również wymaga, iż żądanie zapłaty odsetek nie zasługiwało na uwzględnienie także z uwagi na fakt, że jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 03.02.2010 r. (sygn. akt I UK 210/09, LEX nr 585713) odesłanie do zasad prawa cywilnego w art. 84 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nie dotyczy określenia terminu, od którego dłużnik pobierający nienależnie świadczenie z ubezpieczenia społecznego spóźnia się z jego zwrotem. Nie jest to materia zasad prawa cywilnego, lecz prawa ubezpieczeń społecznych. Określenia terminu, od którego należą się odsetki od świadczeń z ubezpieczenia społecznego, także od świadczeń podlegających zwrotowi, należy poszukiwać w prawie ubezpieczeń społecznych, a nie w prawie cywilnym.

Utrwalony jest pogląd orzecznictwa, iż żądanie zwrotu nienależnie pobranego świadczenia następuje przez doręczenie dotyczącej tego decyzji (można powiedzieć, że staje się wymagalne w tym momencie, a nie w czasie spełniania świadczeń). Z tą chwilą następuje też wymagalność (w prawnym znaczeniu według prawa cywilnego – art. 359 § 2 k.c.) roszczenia o odsetki, gdyż od tej chwili dłużnik pozostaje w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia głównego (art. 481 § 1 k.c.).

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy uznał za nietrafne stanowisko organu rentowego, zgodnie z którym stosując ogólne zasady prawa cywilnego, zasadnym jest żądanie od odwołującej zwrotu odsetek za okres od dnia następnego po dniu wypłaty świadczenia do dnia wydania decyzji.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się na złożonych do akt sprawy dokumentach, w tym na dokumentacji akt rentowych jak również na przesłuchaniu ubezpieczonej.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego i przyznał ubezpieczonej prawo do zasiłku chorobowego za okres od 04.09.2017 r. do 02.01.2018 r. i prawo do zasiłku macierzyńskiego za okres od 03.01.2018 r. do 01.01.2019 r. oraz ustalił, że ubezpieczona nie ma obowiązku zwrotu na fundusz chorobowy nienależnego zasiłku chorobowego za okres od 04.09.2017 r. do 02.01.2018 r. i zasiłku macierzyńskiego za okres od 03.01.2018 r. do 31.07.2018 r. w kwocie 41.883,93 zł wraz z odsetkami w wysokości 1.472,52 zł, tj. łącznie 43.356,45zł; punkt I wyroku.

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego zawarte w punkcie II wyroku Sąd oparł na treści art. 98 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych zawarte w punkcie III wyroku Sąd oparł na treści art. 108 k.p.c. i art. 102 k.p.c. oraz art. 113 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594).